

[Preben Lange]

højet beskatning og således skabe dækning for den mindre købekraft, bloktilskuddet hermed ville have fået.

Når dette er sagt, ønsker vi også i forbindelse med overenskomstsituationen i Grønland over for regeringen at understrege, at de seneste to års isvintre ikke alene har skabt problemer for fiskerne, men i allerhøjeste grad for fiskeindustriarbejderne i Grønland. Når man vurderer de grønlandske indkomster på SIK-området for så vidt angår fiskeindustriarbejdere, må man derfor også være opmærksom på, at det giver et falsk billede blot at vurdere lønningerne ud fra den overenskomstmæssige timeløn. Beskæftigelsesgraden inden for fiskeindustrien er af nævnte årsager meget lav i forhold til normal beskæftigelsesgrad.

Jeg har med glæde noteret mig, at ministeren for Grønland og Grønlands landsstyre har truffet en aftale af 5. juni d.å. vedrørende en prisdæmpningspolitik i Grønland. Det er meget nødvendigt, at inflationen søges begrænset også ad denne vej. Det er meget nødvendigt, hvis regeringens og landsstyrets fælles antiinflatriske bestræbelser kan bære frugt.

Jeg har med glæde konstateret, at denne aftale allerede har bevirket, at ellers planlagte takstforhøjelser inden for KGH-transportområdet har kunnet undgås, idet Grønlands landsstyre og ministeren for Grønland i fællesskab har skaffet dækning for de mindre indtægter, der ellers skulle skaffes dækning for gennem takstforhøjelser. Dette betragter jeg som det hidtil mest kontante bevis for, at aftalen af 5. juni 1983 har sin berettigelse og således er til at stole på.

Fra siumuts side ønsker vi igen at understrege over for regeringen, at vi arbejder på en forhandlingsløsning af den aktuelle overenskomstsituation i Grønland. Det kan ikke være i nogens interesse, at man prøver at finde andre løsninger end forhandlingsløsningen. En forhandlingsløsning betyder, at parterne må overveje deres stilling, at parterne igen må sætte sig til forhandlingsbordet og tage det hensyn, der skal tages til SIK, og det hensyn, der skal tages til den grønlandske samfundsøkonomi, som er i det grønlandske folks fælles interesse inklusive SIKs og alle andre borgeres.

Dernæst vil jeg lige nævne de forhandlinger, der er i gang vedrørende Grønlands

hjemmestyres overtagelse af KGHs produktions- og eksportdivision. I den forbindelse er det vigtigt at understrege, at hjemmestyrekommissionens grundprincipper går ud på, at hjemmestyret kommer til at drive disse områder på de samme finansielle vilkår, som staten har haft, mens områderne var i statslig regie.

Jeg har bemærket, at hjemmestyret og staten i længere tid har været uenige om, på hvilken måde tilskudssystemet til produktions- og eksportdivisionen skal løses i forbindelse med divisionens overførelse til Grønlands hjemmestyre. Men jeg har med glæde erfaret, at der er sket en betydelig og positiv tilnærmelse mellem staten og hjemmestyret i dette spørgsmål. Jeg håber derfor, at sagen løses snarest gennem en aftale mellem regeringen og landstinget. Kun på den måde vil Grønlands hjemmestyre kunne give tilsagn om at overtage produktionssektoren pr. 1. januar 1985.

Når jeg understøtter nødvendigheden af, at man træffer en aftale, og at man fra begge parter side holder en aftale, er det ikke for at antyde, at jeg generelt ikke har tillid til ministeren for Grønland. Jeg understreger det, fordi det netop har vist sig, at det er nødvendigt at understrege over for regeringen, at også denne regering er ansvarlig for, at hjemmestyrets grundforudsætninger følges.

I forbindelse med regeringens nedskæring på 95 mill. kr. i Grønlandsbudgettet, inklusive nedskæringen af statens bloktilskud, har jeg været kritiseret fra forskellig side for den kritiske holdning, jeg har indtaget. Jeg har imidlertid gjort det, fordi jeg fandt denne handling som værende i strid med de dansk-grønlandske aftaler i hjemmestyrekommissionen om, at bloktilskud fastsættes for en 3-årig periode, og at der i denne periode ikke skal ske ændringer i det bloktilskud, man allerede har vedtaget. Det er således nødvendigt at understrege, at aftalerne om finansiering af produktions- og eksportdivisionen må være af en sådan art, at man kan stole på dem, således at man ikke kort tid efter produktionens og eksportens overgang til hjemmestyret begynder at lave om på dette grundlag. I så fald ville der være tale om, at hjemmestyret overtager områder på falske forudsætninger.

Jeg håber ikke, at der i folketinget eller regeringen er en opfattelse af, at overførelse